

[Handelsministeren.]

stemmelser har været retningsgivende for de tilsvarende regler i Den europæiske Patentkonvention.

De fire konventioner betyder en afgørende udvikling i det internationale samarbejde på patentrettens område. Denne udvikling har været omfattende og hastig især siden den 2. verdenskrig, hvilket bl. a. skyldes den stærke tekniske udvikling og den voksende internationale samhandel. Patentretten har dog altid været meget internationalt præget – udsprunget som den er af ønsket om at beskytte og fremme den tekniske udvikling, der jo ikke kan holdes inden for landegrænserne.

Danmark har deltaget i internationalt samarbejde på alle områder inden for den industrielle ejendomsret, siden landet i 1894 ratificerede Pariserkonventionen om industriel ejendomsret, der stadig er det faste grundlag for det internationale patentretlige samarbejde.

Den har været oprindelsen til den union, der nu under betegnelsen WIPO (World Intellectual Property Organization) med hovedsæde i Genève er forum for samarbejdet mellem lande inden for alle verdensdele.

Europarådet tog tidligt patentretten på sit program, men dette arbejde har i det sidste årti stået i skyggen af samarbejdet mellem landene inden for WIPO og senere inden for en kreds af europæiske lande, særlig fællesmarkedslandene.

Bl. a. den voldsomme forøgelse af arbejdsmængden for de nationale patentmyndigheder gjorde, at man i et forsøg på at etablere en international rationalisering og arbejdsdeling optog forhandlinger i 1966 inden for WIPO om et fastere internationalt samarbejde, hvilket resulterede i Patentsamarbejdsstraktaten.

Der er grund til at tro, at de fleste større industrilande, f. eks. Japan, USA, Sovjetunionen og en række europæiske lande, vil slutte sig til Patentsamarbejdsstraktaten. Set på længere sigt er der næppe tvivl om, at denne traktat vil få en ikke ubetydelig rationaliseringseffekt til gavn for ansøgerne og patentmyndighederne, ligesom den vil kunne være af stor værdi for mange udviklingslande.

Jeg finder særlig anledning til at understrege det sidste forhold. Selv om mange lande – også Danmark i beskeden målestok – bistår udviklingslandene på den industrielle ejendomsrets område, vil disse lande som en genvej til et

selvstændigt og pålideligt patentsystem kunne få stor nytte af PCT.

Konventionen indeholder i øvrigt et selvstændigt afsnit om en videregående teknisk tilstand på dette område ydet af WIPO.

Men også bortset herfra er PCT ret enestående ved traktatens geografiske og saglige rækkevidde, og der kan ikke herske tvivl om, at Danmark med den tilslutning, som traktaten ser ud til at få, vil kunne have fordel af at gå ind i det internationale samarbejde, som planen etablerer.

Også inden for De europæiske Fællesskaber påbegyndtes tidligt forhandlinger, som skulle resultere i et patentsystem, der kunne give erhvervslivet administrative lettelser og lighed i konkurrencevilkårene.

Dette førte dels til Den europæiske Patentkonvention, dels til den særlige Fællesskabspatentkonvention.

Under indtryk af muligheden for nye forhandlinger om optagelse i De europæiske Fællesskaber tog Danmark i 1969 imod en indbydelse fra de daværende seks fællesmarkedslande til i en kreds af først 17, siden 21 lande at udarbejde en europæisk konvention, og Danmark deltog fra sin indtræden i De europæiske Fællesskaber også i forhandlingerne om Fællesskabspatentet.

Den europæiske Patentkonvention er resultatet af et mangeårigt samarbejde for at opnå et mere effektivt europæisk patentsystem. Danmark har deltaget heri fra begyndelsen, og det er derfor en naturlig udvikling, at Danmark viderefører denne indsats som medlem af Den europæiske Patentorganisation og derved får medindflydelse på denne organisations opbygning og virksomhed og dermed på den fortsatte udvikling i den materielle patentret i Europa.

Konventionen repræsenterer med oprettelsen af en central myndighed, lovharmoniseringen m. v. en enestående nydannelse også i international målestok.

Der er derfor næppe tvivl om, at de europæiske lande vil få særlige muligheder for gennem patentorganisationen at præge den internationale udvikling i en større sammenhæng.

Som en mere almen betragtning er der grund til at minde om Danmarks interesser som et stærkt eksportorienteret land.

Det er af vital betydning at have adgang til et åbent internationalt marked på lige vilkår